

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

יום הילולא והתקשרות

יום שני הקרוב, י' בשבט, הוא יום ההילולא של הרבי הקודם מליובאוויטש, אדמו"ר הרי"צ. ממנהגי היום: לעלות לתורה בשבת זו, להדליק נר-נשמה ביום ראשון לפנות ערב, ללמוד פרקים ממאמר החסידות האחרון שלו, להוסיף בצדקה ולשגר 'פדיון-נפש', כדי לקראתו על הציון הקדוש (מספר הפקס: 00-1-718-7234444). זה גם יום קבלת הנשיאות על-ידי חתנו וממלא-מקומו, הרבי מליובאוויטש. בתי-חב"ד ברחבי הארץ מארגנים התוודעויות וכינוסים לרגל היום הגדול והקדוש.

כינוס למצוות הארץ

הכינוס השנתי הט"ז למצוות התלויות בארץ, שנערך על-ידי מכון התורה והארץ בגוש קטיף, ייחד השנה לנושא "לקראת שנת השמיטה תשס"ח". הכינוס יהיה אי"ה ביום חמישי, י"ג בשבט, באולם הכנסים על-שם מינץ באוניברסיטת בר-אילן. המושב יינעל בשאלות ותשובות עם הראשון לציון הרב מרדכי אליהו. אפשר להפנות שאלות בטל' 08-6847055.

מפגש בוגרים

ביום שני, י' בשבט (29.1), יהיה בכפר-חב"ד מפגש הבוגרים השנתי של בית-הספר למלאכה. הרב משה אדרעי מזמין את כל הבוגרים וצוות המורים והעובדים. הכינוס ייפתח בשעה 6 בערב, בלימוד משניות. לאחר מכן תהיה התוועדות ליד שולחנות ערוכים. טל' 054-7770713.

מלכהלי חלק ב

הופיע חלק השני של בראשית עם מלכהלי - סיפורי חומש בראשית על-פי פרשיות השבוע, לפרשיות ויצא-ויחי. לכל פרשה סיפור, דקלום, שיר ומופע מוזיקלי. טל' 704120-700-1.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
4:47	5:20	5:42	4:59
5:50	6:24	6:36	5:57

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 72915
טל' 03-9607588 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

סוד ההנהגה: מסירות-נפש

י' בשבט קושר שני מנהיגי ישראל, שדמותם מסמלת יותר מכול מסירות-נפש שאין לה גבולות. מסירות-הנפש משמעותה - מסירת כל הכוחות, המשאבים והמאויים למען עם-ישראל

המוני בית-ישראל, להשיב על מכתביהם, לעמוד שבע ושמונה שעות על הרגליים כדי להעניק מברכותיו ומעצותיו לכלל-ישראל.

מסירות-נפש היא העיקרון שהציב הרבי לפעילות חב"ד - לא לעשות מה שנראה טוב ומועיל לחב"ד, אלא "חב"ד צריכה לעשות מה שאחרים אינם רוצים או אינם יכולים לעשות". וכמו שאמר פעם אחת לרב חב"די מכובד, ששאלו אם לעסוק בענייני הכשרות: "בשר כשר יש אחרים שמוכנים לייצר; תפקידך לייצר" יהודים שירצו לאכול בשר כשר...

אזהרה ותקווה

מסירות-נפש היא מלחמתו הבלתי-מתפשרת של הרבי בניסיונות לסכן את ארץ-ישראל ויושביה על-ידי ויתורים לאיבי ישראל. הרבי ידע שעמדותיו אינן פופולריות בכמה וכמה חוגים, וכי יש הרואים בכך התערבות ב'פוליטיקה'. אך הוא התעלם מכל השיקולים הללו ולא פסק מלהתריע שויתורים כאלה יעמידו בסכנת-נפשות את כל תושבי הארץ.

למרבה הצער, לא שמעו בקולו ולא שעו לאזהרותיו. את התוצאות המרות כולנו רואים וחווים. כל בר-דעת מבין עכשיו שהנסיגות והויתורים הרחיקו את השלום, ורק הגבירו את הליטותם של אויבינו לפגוע בנו, כשאנחנו, במו-ידינו, מעניקים להם נשק וחופש-פעולה. הרבי, שצפה כל זאת מראש, לא יכול היה להחריש, ולכן זעק כל-כך מעומק ליבו הטהור והתריע מפני העתיד להתרחש אם ילכו בדרך הרת-אסון זו.

אולם הרבי גם נתן לנו את התקווה הגדולה מכולן - תקוות הגאולה האמיתית והשלמה. הוא ליבה ועורר בקרב המוני בית-ישראל את האמונה בבואו הקרוב של משיח-צדקנו, וקרא לכל יהודי להכין את עצמו לקראתו. זו המשענת שלנו בימים הקשים האלה. מאמינים אנו באמונה שלמה, כי תיכף ומיד ממש נזכה לראות את ישועת ה', וכשם שבני-ישראל יצאו ממצרים כהרף-עין, כך נפקח פתאום את עינינו ונראה כאן את משיח-צדקנו.

ב-שבת-קודש י' בשבט תש"י אירעו חילופי משמרות בעולמנו. ביום זה נסתלק הרבי הקודם מליובאוויטש, רבי יוסף-יצחק שניאורסון, והחלה האיר שמשו של חתנו וממלא מקומו, רבי מנחם-מענדל שניאורסון, שמאז ידוע ומוכר בעולם כולו בתואר 'הרבי מליובאוויטש'. היום הזה קושר אפוא שני מנהיגי ישראל אלה, שדמותם מסמלת יותר מכול מסירות-נפש שאין לה גבולות.

הרבי הרי"צ התפרסם במיוחד בזכות מסירות-הנפש המופלאה שנהג מול המשטר הקומוניסטי העריץ ברוסיה הסובייטית. זו הייתה מסירות-נפש במובן הפשוט ביותר - סיכון החיים למען קיום היהדות. הוא עצמו, ומאות חסידיו ושליחיו, סיכנו את חייהם מדי יום ביומו כדי לחנך ילדים ברוח היהדות, להקים מקווה-טהרה, לקיים מניינים לתפילה, לספק בשר כשר ולערוך ברית-מילה.

ואכן, הוא נאסר ונידון למוות, אולם בחסדי ה' ניצל מידי הקומוניסטים והצלח לצאת אל העולם החופשי, בעוד שליחיו הנאמנים נשארים ברוסיה וממשיכים במלאכת-הקודש של השמירה על גחלת היהדות. הרבי, שעונה קשות בזמן מאסרו, היה שבור ורצוף, אך הוסיף לפעול בלטוויה ובפולין, ואחר-כך באמריקה, למען קיום היהדות. הוא, במסירות-נפשו, הניח את היסודות לאימפריה הגדולה שביסס והרחיב לממדי-ענק חתנו וממלא-מקומו.

לייצר יהודים

אצל ממשין דרכו, הרבי מליובאוויטש, ראינו מסירות-נפש מסוג אחר. זו מסירות-נפש בתנאי העולם החופשי. אין מדובר דווקא בסיכון החיים, אלא במסירת כל הכוחות, המשאבים והמאויים למען עם-ישראל. מסירות-נפש זו היא סודה של חסידות חב"ד, בהנהגתו המופלאה של הרבי.

מסירות-נפש זו החלטתו של הרבי שלא לצאת אף ליום אחד של חופשה בכל שנות הנהגתו. מסירות-נפש היא הנכונות להתמסר לגמרי לבעיותיו של עם-ישראל, לקבל בלילות את

כך מתכוונים לצאת ממצרים

הגשמי, בלי שהיא עצמה תיזוק, אלא להפך, היא תעלה את ענייני העולם לקדושה.

מקל ביד

הדבר השלישי הוא "מקלכם בידכם". נאמר במדרש: "אין הקב"ה רודה את הרשעים אלא במטה". כלומר, מקל נועד להכות ברע. עניינו בעבודה הרוחנית הוא להכות את יצר הרע, כמאמר חז"ל "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע".

על היהודי לקיים "מקלכם בידכם" – לעמוד בתוקף מול יצר הרע, המתאווה לענייני העולם. יצר זה אי-אפשר לברר ולזכוכו בדברי שכל והסברה, מכיוון ששקע כל-כך בתאוות איסור עד שנתבטל ממנו גדר של 'בהמה טהורה', שאפשר להכשירה. נגדו יש להשתמש ב'מקל' – לגעור בו בתוקף, על שהוא מנסה להסתיר את האמת האלוקית. כך 'יוצאים ממצרים' ועומדים מוכנים לקראת הגאולה על-ידי משיח-צדקנו.

(תורת מנחם כרך יד, עמ' 34; כרך יט, עמ' 316)

הדבר השני הוא "נעליכם ברגליכם". הנעל נועדה לבודד את הרגל מהקרקע, שלא תתלכך ברפש ושלא תיפגע מאבנים וקוצים המצויים בדרך. הנעליים נעשות מעור בהמה מעובד. העור המקורי הוא קשה וגם מדיף ריח רע, וכאן נדרשת עבודה – לרכך את העור ולסלק ממנו את הריח הרע.

עיבוד ה'עור'

עניין זה בעבודה הרוחנית: יהודי נדרש לפעול בעולם הזה הגשמי, כדי לבררו ולזכוכו, ועליו לבוא במגע עם ענייני העולם. אולם הנפש האלוקית אינה יכולה לבוא במגע ישיר עם העולם, כי היא עלולה להיפגע ממנו, ולכן הקשר עם ענייני העולם נעשה על-ידי הנפש הבהמית, שהיא בדוגמת 'נעליים'. אלא שיש לעבד ולזכך את הנפש הבהמית, כשם שמעבדים את עור הבהמה, כדי שיהיה רך ובעל ריח נעים.

זה עניינו של "נעליכם ברגליכם" – על היהודי לברר ולזכך את הנפש הבהמית שלו, ואז תוכל הנפש האלוקית להתלבש בה ולפעול בעולם הזה

הכנה ליציאת מצרים נצטוו בני-ישראל להקריב את קרבן הפסח. בנוגע למצווה הזאת נצטוו: "וככה תאכלו אותה, מותניכם חגורים, נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם". שלוש הפעולות הללו קיימות גם בעבודת הרוחנית של האדם, והן ההכנה הראויה ליציאת מצרים' במובן הרוחני.

הדבר הראשון הוא "מותניכם חגורים". עניינם של המותניים שהם מחזיקים את כל הגוף, ובכלל זה הראש. בחיים הרוחניים ה'מותניים' הם האמונה, שהיא הכוח הרוחני המחזיק את האדם, אולם האמונה זקוקה לחיזוק, ולכן צריך שיהיה "מותניכם חגורים".

חיזוק האמונה

חיזוק האמונה נעשה על-ידי התורה, וביתר פירוט – על-ידי הלכות התורה. אמנם איננו מבינים מה הקשר בין לימוד הלכות התורה לבין חיזוק האמונה, אבל זאת האמת, שלימוד ההלכות מחזק את האמונה. וזה הדבר הראשון שיש לעשות – ללמוד את הלכות התורה ולחזק בכך את האמונה.

מן המעיין תפילין | מאת הרב אליעזר ברוד

אמרת השבוע

תשובה זהה

הרב אברהם יצחק ברומברג (מחבר סדרת הספרים 'מגדולי התורה והחסידות') קודם עלייתו לארץ היה רב בעיירה ליד ורשה. יום אחד יצאה גזרה מטעם מושל המחוז שאסרה את הפעלת המקוואות. התכנסו רבני האזור לדיון חירום, והטילו עליו להיכנס אל אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש ולבקש את עצתו.

כאשר נכנס הרב ברומברג אל הרבי והציג את העניין, קם הרבי ממקומו, וכשהוא מסמן על ספרייתו הגדולה קרא בהתרגשות: "יש למסור על כך את הנפש! אם לא נמסור את נפשנו על מקווה, לשם מה לנו כל הספרים האלה!". דבריו פעלו את פעולתם והרבנים החליטו להיאבק נגד הגזרה בכל התוקף, עד שביטלו אותה.

עברו עשרות שנים. יום אחד הגיע הרב ברומברג אל הרבי מליובאוויטש, בעניין חשוב. כשסיים לגולל את העניין קם הרבי ממקומו, סימן בידו על הספרים שבארונות וקרא: "אם לא מסירות נפש על עניינים אלו, לשם מה לנו כל הספרים!".

אימתי שואלים

"והיה כי ישאלך בנך מחר לאמור מה זאת" (שמות יג, ד). פסוק זה לא נאמר באשר לצינוי 'מצות' אלא את שבעת הימים, אלא רק באשר למצוות תפילין. שכן בענייני אכילה אין הילדים מקשים ושואלים מדוע נותנים להם לאכול ולשתות, אך כשמגיעים לתפילין ולעוד מצוות, אז שואלים הם "מה זאת"...

(מטה אהרן)

עוז לישראל

מניין שהתפילין עוז הם לישראל? שנאמר (דברים כה), "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", ותניא רבי אליעזר הגדול אומר: אלו תפילין שבראש.

(ברכות ו, א)

תפילין בתוך הראש

כשמניחים תפילין על הראש, חודרת התפילין ומה שהן מייצגות פנימה לתוך הראש. הן נעשות "תפילין שבראש", ותפילין אלה פועלות את ה"יראו ממך".

(הרבי מליובאוויטש)

התחברות ודבקות

עניין התפילין הוא ההתאחדות והדבקות שלנו באלוקות. "תפילין" הוא מלשון התחברות (כמשמעות הביטי "התופל כלי חרס"). התפילין מביעות את התאחדותנו ודבקותנו באלוקות. (מהרש"א)

עיקר התורה

זהו שנאמר (קידושין לה, ד): "הוקשה כל התורה לתפילין", כי יש לדעת, שהעיקר בכל ענייני התורה וצינוייה הוא ההתאחדות והדבקות באלוקות.

(ספר המאמרים ת"ש)

דעות הרבה, מעשה אחד

בתפילין של-ראש ארבעה בתים, ואילו בתפילין של-יד – בית אחד בלבד. כי בתחום ה'ראש' אפשר שיהיו בעלי דעות והשקפות מגוונות, אבל בתחום השייך ל'יד' – למעשה בפועל – כאן אנו חייבים להיות מאוחדים, לעשות יד אחת ולהיות בית אחד.

(עיטורי תורה)

הברכה הגואלת

זה היה בחורף שנת תשל"א. ברוך חסקי ורעייתו, תושבי מקסיקו, המתינו בחיל וברעדה לבוא תורם להיכנס לחדרו של הרבי מליובאוויטש. המצב הנפשי המיוחד שבו היו השניים שרויים באותה שעה לא נבע אך ורק מהציפייה הדרוכה להיכנס פנימה ולשהות במחיצת הרבי ב'יחידות', אלא גם ובעיקר מכמה וכמה אסונות קשים שפקדו אותם מאז נישואיהם.

כשבע שנים קודם לכן נולד בנם בכורם. התינוק נולד בזמן והיה נראה ילד בריא ורגיל. התנהגותו בימים שקודם ברית-המילה הייתה שגרתית לגמרי, וההורים ציפו בהתרגשות לברית, שאליה הוזמן קהל-משתתפים רב.

אולם במהלך הברית הבחין המוהל כי פני התינוק מחליפים צבעים, והורה להזעיק בדחיפות רופא וצוות עזרה ראשונה. לרופא, שהגיע למקום כעבור זמן-מה, לא נותר אלא לקבוע את מותו של התינוק הרוך, בן שמונה ימים. השמחה הגדולה הושבתה ונהפכה באחת ליוגן ולאבל.

כשנתיים אחרי-כן נולדה לבני הזוג חסקי בת. הפעם נלוותה לשמחת הלידה דאגה עמוקה לשלום הנולדת. ההורים המתוחים עקבו בדריכות אחר כל תנועה ותנועה שלה. שוב נראה היה כי הכול מתנהל על מים-מנוחות.

בחלוף אחד-עשר ימים מלידתה התעוררו ההורים משנתם לבוקר חדש ועצוב – בוקר ללא בתם. התינוקת הרכה שכבה בעריסתה ללא רוח-חיים. אין מילים שיוכלו לתאר את גודל המכה שספגו ואת עוצמת שיברון-הלב שאחז בהם.

בימים הבאים הרבו ברוך ורעייתו לשמוע בסביבתם את המילה 'קללה'. קרובים ומכרים טענו באזניהם כי קללה נוראה רובצת עליהם. כדי להסיר מעליהם את 'הקללה' החלו לקרוא פרקי תהילים, פנו לקבלת עצות מרבנים ואף קיבלו עליהם מצוות מסוימות.

בידי ההורים השבורים לא היה שום ממצא רפואי שיסביר את הטרגדיה הכפולה שפקדה אותם, ועל-כן גם לא הייתה להם כל דרך לפעול למניעת חזרה של האסון המסתורי בעתיד. בהתקרב מועד הלידה השלישית התקשו ההורים להכיל את המתח

העצום שגאה בקרבם. מה שאירע לאחר מכן היה כמו אישור סופי לדיבורים על קללה הרובצת עליהם: התינוק נולד ללא רוח-חיים. בהשפעתו של ר' שלום שבת, מחסידי

חב"ד הנמרצים שפעלו ברחבי מקסיקו, טסו ההורים אל הרבי מליובאוויטש, לקבל את ברכתו. כעת עמדו אפוא שניהם וציפו להיכנס פנימה אל הקודש. לאחר המתנה של כשעתיים ליד חדרו

חסידות | מאת מנחם ברוד

התקשרות של רבי

אחד הדברים הבולטים אצל הרבי מליובאוויטש הוא ההתבטלות המוחלטת לחותנו, כ"ק אדמו"ר הרי"צ, שנסתלק ביום-ההילולא י' בשבט. כל השנים לא חדל הרבי מלכנותו 'נשיא דורנו', וייחס את כל הפעולות, ההצלחות, הברכות והישועות אליו, כשהוא רואה בעצמו תלמיד הממלא את הוראות רבו ותו לא.

את ההתקשרות המיוחדת והמופלאה הזאת אפשר היה לראות בנסיעותיו התכופות לאוהל, לציון קברו של כ"ק אדמו"ר הרי"צ. על בקשות ברכה נהג להשיב 'אזכיר על הציון'. פעם או פעמיים בשבוע היה נוסע להשתטח על הציון הקדוש, נושא עמו חבילות גדולות של בקשות ברכה מכל קצוות תבל.

מעלת ההשתטחות

קרה שחסידי לא היו שבעי-רצון מהמענה 'אזכיר על הציון' והביעו ציפייה לברכה מפורשת יותר. מסופר שפעם אחת פנה אחד מזקני החסידים אל הרבי בבקשת ברכה בעבור זוג חסוך ילדים. הרבי השיב: 'אזכיר על הציון'. החסיד לא הסתפק בכך וביקש הבטחה מפורשת, אולם הרבי חזר והשיב: 'אזכיר על הציון'. כעבור כשנה פנה הרבי לאותו חסיד ואמר: 'האם שמעת שלאותו זוג נולד בן? ובכן, אזכיר על הציון' הוא בכל-זאת משהו."

פעמים רבות התבטא הרבי על המעלה הגדולה של ההשתטחות על הציון. באחת מאיגרותיו (איגרות-קודש כרך ה, עמ' צה) הוא כותב לחסיד: "תמה אני על... שאינו מחפש סיבות להיות על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נב"מ זי"ע, וכיוון שהבר-מצווה של בנו הוא בהימים הקרובים ליום ההילולא י"ד שבט, הרי לכאורה זהו הוראה שצריך להיאחז בהזדמנות זו ולהיות על הציון, ולרענן מה שזכה להיות כמה זמן בימים הבהירים בהיותו בישיבה ובסביבת אנשי-שלומנו, ואם לא בהזדמנות זו, אימתא?!"

למעשה, הקשר המיוחד לאדמו"רים הקודמים, באמצעות ההשתטחות על ציוניהם, היה קיים אצל כל אדמו"רי חב"ד לדורותיהם. מהסיפורים בעניין זה מזדקר עולם מופלא של קשר ממשי ביותר, שיחות ודיבורים, הוראות ועצות ששמעו האדמו"רים מקודמיהם שכבר נסתלקו לעולמם.

הדבר מוסבר על-פי המבואר (קונטרס ההשתטחות לאדמו"ר האמצעי), כי "על-ידי ההשתטחות על קברי צדיקים אפשר להוריד נשמת הצדיק לגופו ולדבר עמו. והוא אתדבקות רוחא ברוחא ממש. ועל-ידי זה יכולים להשיג השגות גדולות ברזי תורה. ודרגה זו גבוהה יותר מגילוי אליהו ורוח-הקודש."

סגולה משמים

כ"ק אדמו"ר הרש"ב ערך בשנת תרמ"ה מסע השתטחות בכל אוהלי-הקודש של נשיאי החסידות שלפניו – מליובאוויטש, בהאדיטש, בנייז'ין, באניפולי ובמז'יבז'. המסע הזה ארך כשבועיים. לימים אמר: "הביקורים וההשתטחות באוהלי-הקודש העניקו לי עושר בלתי-מוגבל, עד כדי כך, שבמשך שנתיים (תרמ"ה-תרמ"ו) הייתי שרוי בהתרגשות מכל אשר זכיתי לראות ולשמוע באותה השתטחות. רק בחורף תרמ"ז, בהיותי ביאלטה – קרים – התחלתי לבוא לידי התיישבות" (ספר השיחות תש"ג עמ' 165).

כ"ק אדמו"ר ה'צמח-צדק', לפני נסיעתו לאספת הרבנים הידועה בפטרבורג בשנת תר"ג, נסע להשתטח על קבר אימו, בתו של בעל התניא. הוא סיפר על כך לבנו, כ"ק אדמו"ר מהר"ש: "הייתי על ציון אמי, הרבנית הצדקנית, בליאזונה, ותספר לי, שבגלל מסירות-נפשה על חסידים וחסידות, זכתה להיות גם בהיכל הבעש"ט לעורך רחמים עבורי. ותבקש מהבעש"ט שייתן לה איזו סגולה עבורי, שאוכל בע"ה לעמוד נגד המנגדים על תורת החסידות. ויאמר לה הבעש"ט, בנך בקי בחמישה חומשי תורה, בתהילים ובתניא בעל-פה באותיותיהם. וכתוב יהי חתת אלוקים גו', 'חתת' ראשי-תיבות חומש תהילים תניא, והבקי באותיותיהם משבר כל ההעלמות וההסתרים."

של הרבי, הגיע תורם. במכתב שהכינו מראש גוללו את מסכת אסונותיהם. המכתב נחתם בשאלה "מה עלינו לעשות כדי לזכות בפרי-בטן שיהיה זרעא חיא וקיימא?".

עם היכנסם קיבלם הרבי במאור-פנים. ברוך מסר לרבי את המכתב והרבי קראו במהירות. הרבי הרים את עיניו מהמכתב ואמר להם בערך בלשון זה: "קבלו עליכם להתחזק בשמירת שבת כהלכתה. קבלו עליכם כבר עתה בלי-נדר, כי לבן שייוולד לכם תקראו יוסף-יצחק, על-שם כ"ק מורי וחמי הרבי, ובעזרת ה' תהיה ה'לדה כשורה ובנקל וייוולד ילד בריא, זרעא חיא וקיימא, לאורך ימים ושנים טובות."

"אמן", ענו שניהם כאחד. קודם צאתם מהחדר הוסיף הרבי כמפטיר: "כאשר תהיה הלידה, בשעה טובה ומוצלחת, בוודאי תודיעו לכאן...".

"בוודאי", הגיב ברוך ספונטאנית, וזכה לחיוך נוסף מאת הרבי.

אין צורך לתאר את התרגשותם של ברוך ורעייתו בצאתם מחדרו של הרבי. מלבד עצם הדברים הברורים ונוסכי הביטחון ששמעו מפיו, הופתעו מכך שהרבי כבר קבע כי זה יהיה בן זכר. נוסף על כך, מכל המצוות בחר הרבי דווקא את מצוות השבת, אשר הייתה ניסיון קשה במיוחד לברוך, בגלל היותו איש עסקים ומסיבות נוספות. עתה לא הייתה לו ברירה אלא לקבל עליו שמירת שבת כהלכתה.

פחות מאחד-עשר חודשים לאחר ה'יחידות' אצל הרבי נולד לבני הזוג חסקי בן. ספק אם הם היו מצליחים לשאת את המתח הנפשי שליווה אותם לאורך כל חודשי הציפייה ללידה, במהלכה, ובימים שלאחריה – לולא מילות ההרגעה הברורות ששמעו מפי הרבי. עם הולדת הילד קיימו ההורים את דברם והודיעו לרבי באמצעות המזכירות על הלידה.

בבוקר יום הברית נתקבל בבית משפחת חסקי מכתב ברכה מהרבי. המכתב תרם אף הוא את תרומתו המרגיעה ליום הטעון ולמוד הניסיון המר.

וברוך ה', חגיגת הברית עברה בשלום. הסנדק היה הרב חיים סוועד, מרבני מקסיקו, והילד נקרא – כמובן וכצפוי – יוסף-יצחק.

כשהיה יוסף-יצחק כבן שבע נסעו עמו הוריו אל הרבי כדי להודות על הברכה שהעניק להם ולו. השלושה זכו ל'יחידות' קצרה, שבמהלכה הראה הרבי חיבה ליוסף-יצחק והרעיף עליו ברכות. כיום משמש ר' יוסף-יצחק רב קהילה במקסיקו והוא מרצה מבוקש ביהדות.

ד"ר למשפטים, צייר וחסיד

ד"ר גוזלן על רקע אחד מצויריו. הנחיות מהרבי

משפטים באוניברסיטה. הרבי בירכו בהצלחה והוסיף: "הפץ יהדות בין המרצים והסטודנטים". כך עשה. בימי לימודיו שם חולל מהפכה יהודית בקמפוס. "מדי שבת ארגנו 'שבתון' לכמאתיים סטודנטים", הוא מספר וניצוץ עולה בעיניו.

ביתם המרווח מפורסם לכול בדלתו הפתוחה לפני אורחים ואירועים הקשורים בעניינים שבקדושה. הכנסת ספר-תורה, התועודות, אירוח רבנים חשובים - זו הכתובת. משפטן וצייר שהוא קודם-כול - חסיד.

לקראת הבר-מצווה שלו שכנע אודי את אביו לקחתו ל'חיחות' אצל הרבי מליובאוויטש. כשנכנסו פנימה שוחח הרבי עם אביו, בצרפתית, בעניינים אישיים. לבסוף פנה אל אודי ועודדו לעסוק במצוות צדקה. "על-ידי עזרה לזולת תצליח בכל מעשי ידך", אמר לו הרבי. מאז הוא אכן מרבה לעסוק בצדקה ובעזרה לזולת. כעבור זמן שיגר אליו הרבי איגרת ברכה לבר-המצווה. אודי אומר כי אף שלא מסר לרבי את תאריך לידתו, גילה שהתאריך מתנוסס בראש האיגרת שקיבל.

"הרבי מחכה"

מבית-הספר המשיך לשיבת חב"ד למתקרבם, במוריסטאון שבניו-ג'רסי. לקראת חתונתו עם רעייתו ואם לידיו, קרן-ברכה, נסע לחצר הרבי, כדי לקבל מידיו סידור תפילה. הרבי נהג למסור לחתנים סידור שקיבל מחותנו (האדמו"ר הרי"צ), כדי להתפלל בו תפילת מנחה. אודי נסע ממונטריאל לניו-יורק, והגיע באיחור של רבע שעה. מזכירו של הרבי נזף בו: "הרבי מחכה לך!".

התברר שהרבי עיכב בעבורו את צאתו לתפילת מנחה. כעבור רגע יצא הרבי מחדרו והשיט לו את הסידור. "התפלל להצלחה ולבריאות שלך ושל כלתך", אמר לו הרבי ונתן בידו כמה מטבעות, כדי לשלם לקופת-צדקה.

בית פתוח

הוא סיפר לרבי כי הוריו לוחצים עליו ללמוד

אודי גוזלן סוגר את ספר החסידות שבו הוא שקוע, ומגולל באוזני כתב שבועון 'כפר חב"ד' את סיפורו האישי. חייו ססגוניים למדי, ובמידה רבה הם משתקפים גם בעיצוב הסגנוני והמקורי מאוד של ביתו, בשכונת היוקרה המפסטד שבמונטריאל. הקירות והרהיטים בגוני בז', חום ובורדו-עמוק; התקרה בצבע שמים תכולים, ואותיות א"ב מרחפות בהם כעננים לבנים.

אודי (39) הוא ד"ר למשפטים, שחיבר עד כה שלושה ספרים במשפט עסקים בין-לאומיים. מאמריו מתפרסמים בכתבי-עת מכובדים. הוא מרבה לעסוק בשאלות בתחומי בנקאות ומימון. נוסף על כך הוא גם צייר מוכשר, המצייר מאז ילדותו. רוב ציוריו מוקדשים לדמותו של הרבי מליובאוויטש, וגם את ספריו הקדיש "לרב שניאורסון, שהידע, החכמה והתבונה שלו מחלחלים בשלי".

לעסוק בצדקה

הוא נולד להורים שומרי תורה ומצוות, שהיגרו מישראל לקנדה. דווקא שם היה חשוב להוריו להעניק לבנם חינוך יהודי, ועל-כן רשמו אותו לנן ולבית-ספר חב"ד במונטריאל. היהדות משכה את ליבו. הוא היה מחכה לבילוי שבת עד שעה מאוחרת, כדי שאביו היהלומן יחזור מהעבודה ויעשה לו 'קידוש'. בשלב מסוים חדל לאכול במטבח הלא-כשר בביתו. "להוריי היה קשה עם זה בתחילה", אומר אודי.

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

'חולצה ציצית'

שאלה: האם מקיימים את מצוות ציצית בגופיות ציצית?

תשובה: כדי שיהיה אפשר לקיים בבגד את מצוות ציצית, צריך שרוב אורכו, בשני הצדדים, יהיה פתוח. גם אם הבגד פתוח, אלא שמתמשים בכפתורים או בקרסים כדי לסגור, אין לקיים בו את מצוות ציצית לדעת כמה פוסקים.

אם הבגד הוא גופייה, הרי נוסף על כל הנ"ל יש הסבורים שגופייה פטורה מציצית (או שאינה כבוד למצווה).

לכן השימוש ב'חולצת ציצית' או 'גופיית ציצית' אינו רצוי ויש להעדיף טלית קטן ממש.

כתב אדמו"ר הזקן בסידורו: "כל איש ירא ה' וחפץ במצוותיו לקיים מצוות ציצית כל היום לדברי הכול, צריך ליהרר בטלית קטן שלנו להיות פתוח לגמרי משני צדדיו, ולא יחבר בו אפילו בקרסים... אפילו מחציו

ולמעלה, ואין-צריך-לומר שלא לעשות בתי זרועות (=שרוולים)".

הראשון-לציון הרב מרדכי אליהו פוסק כי מי שעובדים במקום חם מאוד, שקשה להם ללבוש גם ציצית, יכולים ללבוש חולצה שרובה פתוח, והצדדים מחוברים בכפתורים או בסקופ', הנראים כלפי-חוץ, ובה יקיימו את מצוות ציצית (לשאר הדעות יעשו זאת ללא ברכה).

מקורות: שו"ע א"ח סי' י"ח ונ"ב, ומשנ"ב ס"ה ונביה"ל, כה"ח יח וערה"ש יז. באר היטב ט"ז, ונ"ב החיים שם, ה. שו"ע אדמו"ר הזקן שם סט"ד יח, ובסידורו הלכות ציצית (נדפס בשו"ע סוף ח"א, במהדורה הישנה עם' 307 ובחדשה עם' תרט). 'ציצית' הלכה פסוקה' עם' מה, ושו"ת צ"ח א"ע ע"ה סי' א, ושו"ת 'תחומין' כרך טו עם' 430.

הבהרה: בשבוע שעבר נכתב בעניין הפריכות, כי "אין הבדל בין אם הן מיוצרות מאורז, מתירס או מחיטה ומשיבות-שוועל". דבר זה נכון רק לעניין ברכה ראשונה, ואילו לעניין ברכה אחרונה יש ספק בפריכות חיטה ושיבולת-שוועל, ולכן אין לאכול מהן כוית אלא בתוך הסעודה, או להפסיק ל-7 דקות באמצע הכוית. מי שבכל-זאת אכל כוית - יברך 'בורא נפשות' (שו"ע הב"י רח"ד, סדר ברכת הנהנין פ"א ס"ח).

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:

917-892-4908

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רכים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.
גם כיום ניתן לעלות ולהשתתף על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

לחצעים חיוחדים
בקרו באתר בעברית
www.
SKY2000
.com

ותק ונסיון
שירות אישי
חבריים ללא
תחרות
הנהלה חבדי"ה
התמחות במיטות לישראל

חבצע לפסחה
\$899
ניו יורק - ישראל

212.599.3333
60 E. 42 St. #712, NY, NY 10165

SKY 2000 TRAVEL

Levi Hartman
לוי הרטמן

Office: 718-871-8282 x128
Cell: 646-335-8818
Fax: 718-633-0499

www.levifunding.com
3910 14th Ave. Brooklyn NY 11218
דובר עברית

EVERGREEN FUNDING CO.
Commercial & Residential Financing

סופר סת"ם • **HaSofer**
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין

321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company